

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 018629 17 Кж
Бања Лука, 14.02.2017. године

У ИМЕ РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ!

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Даниеле Миловановић и Драгомира Миљевића, као чланова вијећа, уз учешће записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптуженог С.Г., због кривичног дјела разбојништва из члана 233. став 2. у вези са ставом 1. и чланом 23. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалбама оптуженог и његовог браниоца, адвоката М.Т. из П., изјављеним против пресуде Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 018629 16 К од 10.10.2016. године, након одржане сједнице вијећа, у присуству републичког јавног тужиоца Ненада Врањеша, а у одсутности уредно обавијештених оптуженог и његовог браниоца, дана 14.02.2017. године, донио је

ПРЕСУДУ

Одбијају се, као неосноване, жалбе оптуженог С.Г. и његовог браниоца, те потврђује пресуда Окружног суда у Бањој Луци број 11 0 К 018629 16 К од 10.10.2016. године.

Образложење

Пресудом Окружног суда у Бањалуци број 11 0 К018629 16 К од 10.10.2016. године, оптужени С.Г. оглашен је кривим због кривичног дјела разбојништва из члана 233. став 2. у вези са ставом 1. и чланом 23. Кривичног закона Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број: 49/03, са измјенама, у даљем тексту: КЗ РС), те је осуђен на казну затвора у трајању од 2 (двије) године. Истом пресудом, на основу члана 94. и 95. КЗ РС од оптуженог је одузета имовинска корист прибављена кривичним дјелом и то новац у износу од 25,00 КМ, те је обавезан да плати трошкове кривичног поступка у износу од 50,00 КМ и судски паушал у износу од 200,00 КМ, као и да накнади награду и нужне издатке његовог постављеног браниоца, чија висина ће бити одређена посебним рјешењем.

Против наведене пресуде жалбе су, благовремено, изјавили оптужени и његов бранилац. Жалба оптуженог је изјављена због погрешно утврђеног чињеничног стања и због „погрешне примјене материјалног права“, са приједлог да се „поново оцијене све околности, чињенични опис и правна квалификација“, те да се оптуженом изрекне блажа кривична санкција. Жалба браниоца оптуженог је изјављена због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и због

„неправилне примјене материјалног права, са приједлогом да се побијана пресуда укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да се иста преиначи „у складу са законом“.

У писменом одговору на жалбу браниоца оптуженог, окружни јавни тужилац је предложио да се та жалба одбије као неоснована и потврди првостепена пресуда.

У сједници вијећа, која је одржана у одсутности уредно обавијештених оптуженог и његовог браниоца, у смислу одредбе члана 318. став 4. ЗКП РС, републички јавни тужилац је подржао писмени одговор окружног јавног тужиоца на жалбу браниоца оптуженог, те је предложио да се обе жалбе одбију као неосноване и потврди првостепена пресуда.

Разматрајући спис, побијану пресуду, жалбе и одговор тужиоца на жалбу браниоца оптуженог, одлучено је као у изреци ове пресуде, из следећих разлога:

Супротно наводима из жалбе браниоца оптуженог, овај суд налази да образложење побијане пресуде садржи разлоге у погледу свих одлучних чињеница са аспекта постојања кривичног дјела и кривице оптуженог и чињеница одлучних за правилну примјену Кривичног закона, ради чега су неприхватљиви приговори ове жалбе засновани на тврдњи да је првостепена пресуда захваћена битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 311. став 1. и 2. Закона о кривичном поступку Републике Српске ("Службени гласник Републике Српске" број 53/12, у даљем тексту: ЗКП РС).

Приговорима садржаним у жалбама оптуженог и његовог браниоца, се не може оспорити правилност чињеничних утврђења и закључак побијане пресуде да је оптужени починио кривично дјело разбојништва из члана 233. став 2. у вези са ставом 1. и у вези са чланом 23. КЗ РС, за које је том пресудом оглашен кривим. Такав закључак резултат је правилне оцјене свих спроведених доказа оптужбе и то појединачно и у међусобној повезаности, па разлоге за такав закључак, као мјеродавно образложене и ваљане, овај суд у цјелости прихвата, а њихова правилност се изнесеним жалбеним аргументима, не може оспорити.

Наиме, неосновано се у жалби браниоца истиче да првостепени суд није у довољној мјери цијенио исказа свједока Ј.К. (који је према чињеничном опису предметне оптужнице означен као саизвршилац), дат на главном претресу, у дијелу у којем је исказао да он и оптужени нису ушли у кућу оштећеног због пара, већ да га преплаше, да су хтјели опоменути оштећеног да не може тако са њима поступати, те да је он (свједок) самоиницијативно узео паре које су биле на поду, а да оптужени С. није имао ништа са тим. По оцјени овог суда, првостепени суд је правилно оцјенио исказ овог свједока дат на главном претресу, као неистинит и неприхватљив, те исконструисан и усмјерен да помогне оптуженом Г. да избјегне кривичну одговорност, а свјестан да и он неће кривично одговарати јер је у односу на њега као малољетног починиоца донесена наредба надлежног тужилаштва да се неће водити кривични поступак према њему као малољетнику, примјеном начела опортунитета. Истовремено, побијана пресуда је правилно оцијенила исказ овог свједока из истраге, дат пред окружним тужиоцем, као вјеродостојним, у којем је у описао претходни договор

између њега и оптуженог С. да оду у кућу оштећеног, како би од истог противправно присвојили новац, а затим је детаљно описао радње које је он предузео, као и радње које је предузео оптужени С. Надаље, анализирајући исказ свједока Ј. из истраге, побијана пресуда је исти довела у везу са осталим доказима, првенствено са исказима свједока млдб. А.Х. и оштећеног Ф.Т., затим са материјалним доказима (записник о увиђају са фотодокументацијом, фотодокументација о показивању лица мјеста од стране оптуженог С.Г., медицинска документација за оштећеног), налазом и мишљењем вјештака др. С., због чега су за овај суд потпуно неприхватљиви наводи из обе жалбе да код оптуженог није постојала намјера да нанесе повреду оштећеном, нити намјера противправног присвајања новца од оштећеног.

Дакле, по оцјени овога суда, чињенично стање је утврђено потпуно и правилно и на тако утврђено чињенично стање правилно је примјењен Кривични закон и радње описане у изреци побијане пресуде правилно су квалификоване као кривично дјело разбојништва из члана 233. став 2. у вези са ставом 1. и у вези са чланом 23. КЗ РС, због чега су неосновани и приговори жалбе у основу побијања пресуде због повреде Кривичног закона.

Обзиром да жалба због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања изјављена у корист оптуженог, садржи у себи и жалбу због одлуке о кривичној санкцији, ово вијеће је испитало и ту одлуку првостепеног суда у смислу члана 322. ЗКП РС, те нашло да су побијаном пресудом правилно утврђене све околности од значаја за одмјеравање казне оптуженом и да су те околности адекватно вредноване. Наиме, за кривично дјело разбојништва из члана 233. став 2. у вези са ставом 1. КЗ РС прописана је казна затвора од 5 (пет) година до 15 (петнаест) година. Казна затвора у трајању од 2 (двје) године која је побијаном пресудом изречена оптуженом (и која представља минимум казне која се примјеном одредбе о ублажавању, може изрећи учиниоцу предметног кривичног дјела) и по оцјени овога суда у свему је примјерена тежини почињеног дјела, степену кривичне одговорности оптуженог и околностима под којима је то дјело почињено. У изреченој казни у довољној мјери су дошле до изражаја све олакшавајуће околности (за које је првостепени суд правилно нашао да у свом збиру представљају особито олакшавајуће околности), као и отежавајуће околности на страни оптуженог и оне су од стране првостепеног суда правилно оцијењене. Стога је и по оцјени овога суда изречена казна потребна и довољна ради остваривања сврхе кажњавања прописане у члану 28. КЗ РС, како са аспекта генералне, тако и са аспекта специјалне превенције.

Из наведених разлога жалбе оптуженог и његовог браниоца нису основане, због чега је ваљало те жалбе одбити на основу члана 327. ЗКП РС и одлучити као у изреци ове пресуде.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић